

ПРОТОКОЛ

№ 401

гр. Пазарджик, 21.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Венцислав Ст. Маратилев
Димитър П. Бозаджиев

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
Сложи за разглеждане докладваното от Венцислав Ст. Маратилев Въззивно
гражданско дело № 20225200500334 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Жалбоподателят К. Д. И. се явява лично. Не се явява назначеният му
особен представител адв. Р. А. З., редовно призован, уведомен за съдебното
заседание.

Не се явява представител за ответника ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ
"ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА" - гр. София. По делото са постъпили
писмени бележки от процесуалния представител на страната, в които се заявя
да се гледа делото в отсъствие на представител на ответника.

В момента в 10:02 ч. се явява назначения особен представител на
жалбоподателя - адв. З..

Адв. З. – Да се даде ход на делото.

Жалб. И. – Няма пречка да се гледа делото.

Съдът, при условията на чл.142 ал.1 от ГПК,

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл.268 ал.1 от ГПК, **ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО:**

С решение на Пазарджишки районен съд №405 от 18.04.2022г.

постановено по гр.д.№20215220101579 по описа на съда за 2021г. са отхвърлени предявените от К. Д. И., ЕГН *****, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора във Враца, против ГДИН при Министерство на правосъдието искове с правно основание 71, ал. 1, т. 1 и т. 2, предл. 1 от ЗЗДискр. за признаване за установено в отношенията между страните, че през периода от 05.03.2020г. до 24.08.2020г. ответникът е извършил нарушение на чл. 4, ал. 2 от ЗЗДискр. чрез неравно третиране на ищеца на основата на признаците „лично и обществено положение“, изразяващо се в удържане в пълен размер на основание запорно съобщение по изпълнително дело № 20205220400007 по описа на СИС при Районен съд - Пазарджик на сумите, постъпвали по личната му партида, и за осъждане на ответника да преустанови нарушението. Със същото решение К. Д. И., ЕГН *****, изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в затвора във Враца, е осъден да заплати на ГДИН при Министерство на правосъдието на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

С определение №1021 от 17.05.2022г. постановено по гр.д. №20215220101579 Пазарджишкият районен съд по реда на чл.248 от ГПК е изменил решение №405 от 18.04.2022г. в частта за разноските, като е редуцирал размера на присъденото юрисконсулското възнаграждение в полза на ГДИН при МП от 100лв на 80лв

Решението се обжалва с въззивна жалба подадена в срока по чл.259 ал.1 от ГПК от ищеца в производството К. Д. И. чрез адв. Р. З. от АК-Пазарджик с доводи за порочност като неправилно и постановено в противоречие на материалния закон, с искане да бъде отменено и уважени предявените искове. Поддържа, че съдът не е съобразил изложените от ищеца доводи, че същият е дискриминиран-направените искания затворническата администрация да преустанови незаконните удръжки върху всички получаващи от него парични средства поради изтърпяване на наказанието лишаване от свобода. Счита, че е налице проявено дискриминационно отношение от страна на ГДИН при МП по признак лично и обществено положение, доколкото в затвора Пазарджик единствено на него в нарушение на чл.114а от ППЗИНЗС са били правени удръжки в пълен размер от сумите постъпващи по личната му сметка. Твърди се, че формираната от съда фактическа обстановка е непълна, неправилна и некореспондира със събрания доказателствен материал. Поддържа, че е бил подложен на дискриминационно третиране за периода от 05.03.2020г. до

24.08.2020г. и че е изпращал жалби до ГДИНМП за преустановяването на незаконните удръжки на паричните средства в личната му сметка, без да е получил отговор и че тези действия не са прекратени. Твърди, че ЗЗДискр. урежда защитата срещу всички форми на дискриминация и съдейства за нейното предотвратяване с цел да се осигури на всяко лице правото на равенство пред закона, равенство в третирането и възможностите за участие в обществения живот и ефективна защита срещу дискриминацията. Неправилно не било прието от съда, че за да е налице дискриминация е достатъчно само да се установи по-неблагоприятно третиране като се визира нормата на чл.4 от ЗЗДискр; че неравно третиране, което е основано на защитен от закона признак представлява дискриминация, като причинната връзка между защитения признак и неравното третиране е необходим елемент от фактическия състав на пряката дискриминация и че ищецът е посочил и установил конкретни факти за наличието на защитен признак, на основата на който да е извършена дискриминацията спрямо него от администрацията на ГДИН на база на които извлича доводи за неблагоприятно третиране спрямо други лица намиращи се в сходно положение. Коментирайки двете форми на дискриминация чиято забрана е регламентирана в закона ищецът посочва, че по предявения иск по чл.71 ал.1 т.1 от ЗЗДискр. е доказал твърдения от него факт на дискриминационно отношение от страна на ответника, дискриминационния признак, наличие на по-благоприятно третиране, предоставено от ответника на друго при равни други условия, а по иска по чл.71 ал.1 т.2 бил доказал дискриминационно отношение на ответника спрямо ищеца, с искане последният да се осъди да преустанови нарушението, да възстанови предишното положение и да се въздържа от по-нататъшни нарушения. Поддържа, че пострадалият не е длъжен да доказва пълно и цяло, че е налице дискриминация, нито умисъл у дискриминатора или съзнателност, респективно целенасоченост на дискриминиращите действия, а само фактите, даващи основание за съмнение или подозрение, че вероятно, макар и несигурно, че спрямо него е извършена дискриминация; че при наличието на такива факти, тежестта на доказване на липса на дискриминационно отношение пада върху ответника. Коментират се твърденията изложени от ищеца в исковата си молба и поддържани в хода на производството, за проявено спрямо него от ответника дискриминационно отношение съобразно личното му и обществено положение-лишен от

свобода, и удържане на парични средства от личната му сметка, а по отношение на други лица при равни условия и обстоятелства не е направено такова удържане. Оспорва се извода на съда за недоказаност от ищеца на факти, от които може да се направи извод за наличие на дискриминация поради неправилна преценка на нормите на чл.71 ал.1 т.1 и т.3 от ЗЗДискр. и липсата на правомощие на съда да контролира актовете на съответните компетентни органи от ГПИНМП относно действията им и тяхната законосъобразност и правилност. Като процесуално нарушение в жалбата се изтъква неразпределението от съда на доказателствената тежест по чл.9 от ЗЗДискр. и въведения принцип за разделяне на доказателствената тежест между ищеца и ответника, като ищецът следва да докаже фактите, въз основа на които може основателно да се предположи, че той е жертва на дискриминация при което доказателствената тежест се възлага на ответника и че в случая съдът е разпределил доказателствената тежест по различен начин. Цитира се съдебна практика на ВКС на РБ. Излага се и довод за противоречие на съдебното решение и с директиви на СЕС по отношение на доказателствената тежест по делото за дискриминация. Цитира се чл.8 §1 от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29.06.2000г., относно прилагането на принципа за равно третиране на лица без разлика на раса или етнически произход; чл.10, §1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27.11.2000г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите; чл.19 §1 от Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 05.07.2006г. за прилагане на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите относно доказателствената тежест която е на ответника в хипотеза на посочени от ищеца факти позволяващи допускане съществуването на пряка или непряка дискриминация. Допълва, че оценката на фактите, от които може да бъде предположено съществуването на пряка или непряка дискриминация, остава въпрос от компетенциите на съответния национален орган и е в съответствие с националното право като се цитира Решение от 19.10.2017г. Otero Ramos; Решение от 03.10.2019г. Galina Meister срещу Speech Desing Carrier Systems, както и решение на ВКС №85 от 13.09.2016г. по гр.д. №4328/2015г.-IV г.о., като се акцентира, че законът не поставя ограничения във вида на доказателствата, които ищецът може да посочи за да установи дискриминационното нарушение, осъществяващо състава на лично и

обществено положение по смисъла на §1 ДР на ЗЗДискр. като преценката дали доказателствата могат да обосноват извод за наличие на твърдяната форма на дискриминация е конкретна и се прави с оглед всички обстоятелства и факти по делото. Счита, че е налице очевидна неправилност на съдебното решение като постановено в противоречие на чл.9 от ЗЗДискр. Счита жалбоподателят, че ответникът за процесния исков период е извършил нарушение на чл.4 ал.2 от ЗЗДискр. чрез неравно третиране на л.св-да К. И. на основата на признаците лично и обществено положение, изразяващи се в удържане в пълен размер на сумите постъпващи по личната му сметка и е налице обективно съществуващ недопустим правен резултат за ищеца при упражняване на дейността на затворническата администрация по законосъобразното съблюдаване на нормативно уредения режим, при който се изтърпява наказанието „лишаване от свобода“ и че ищецът е доказал, че е налице дискриминация пряка и непряка спрямо него. Оспорва се и размера на присъденото юрисконсултско възнаграждение до неговия минимум предвид несъобразяването му с фактическата и правна сложност на делото и материалния интерес, както и предвид трудовото правоотношение между юрисконсулта и ответника, който представлява. Моли да се отмени решението и се уважат предявените искове или да се намали размера на възнаграждението за юрисконсулт.

Постъпила е по делото и въззивна жалба подадена лично от ищеца, с вх. №12497 от 16.06.2022г. Същата е просрочена тъй като срокът за обжалване на решението е изтекъл за ищеца на 10.05.2022г. доколкото същият е уведомен за него чрез назначения си особен представител адв.Иван Морозов преупълномощил адв.Р. З., на дата 26.04.2022г., като в този случай жалбата следва да се приеме за становище по обжалваното решение, доколкото е налице подадена от особения представител редовна въззивна жалба, като основните доводи в становището се покриват със съображенията, изложени във въззивната жалба на особения представител.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор/възражение/ на жалбата от насрещната страна ГДИН при МП чрез юрисконсулт Р. Р., в който се излагат доводи неоснователност на жалбата на ищеца. Твърди се, че заявената искова претенция от л.св/да К. И. е неоснователна и недоказана. Коментира се, че въз основа на писмо на КЧСИ изпратено до затвора Пазарджик е посочено, че доходите на дадено лице от пощенски

записи, банкови преводи от близки и дарения от църкви и неправителствени организации не попадат в обхвата на нормата на чл.446 от ГПК и се явяват секвестрируемо имущество срещу което може да бъде насочено принудително изпълнение чрез налагане на заповест. Оспорва се позоваването на ищеца в жалбата си за приложимост на нормата на чл.114а от ППЗИНС с довод, че разпоредбата касае точно определено възнаграждение получавано от лишения от свобода, а именно получено възнаграждение от трудова дейност, при което обезщетението се удържа от личната му сметка при изразено писмено съгласие от него, какъвто не е бил настоящия случай. И че такова удържане от ТВ след съгласие на лишения свобода касае отговорността му за извършена от него повреда на всяко имущество, предоставено им за лично ползване-индивидуално или колективно /чл.144 и чл.144а от ППЗИНС/ поради което се твърди, че посочените норми както и чл.125 от ЗИНЗС не намират приложение в случая. Коментират се и разпоредбите от ГПК по налагането на заповест-чл.507 и следващите от ГПК, задълженията на третото задължено лице, невъзможност да извършва преценка за законосъобразността на наложения от СИ заповест и че извършването на удържки от вземанията се подчинява на правилата за несеквестрируемост по чл.446 от ГПК и чл.78 ал.3 от ЗИНЗС, отнасящи се единствено до вземания за трудово възнаграждение или други възнаграждения за труд и за пенсия. Счита, че присъдените разноси в полза на ответника за юрисконсулт съответстват на закона.

Ответника взема отношение и по жалбата/становището на ищеца/ по обжалваното решение като се поддържа отговора на първоначалната въззивната жалба и е допълнено, че ищецът е сключил договор за цесия по отношение на всички бъдещи вземания, срещу задължение за издръжка и гледането му от майка му Цветанка И.а и с превод на същата от ищеца на сумата от 7000лв, поставяйки се в състояние на неплатежоспособност, с което според ответната ГДИН се опитва да заобиколи закона. Моли да се потвърди обжалваното решение.

Адв. З. – Поддържам въззивната жалба. Нямам доказателствени искания и няма да представям доказателства. Оспорвам подадения отговор.

Жалб. И. – Оспорвам становището на ответника. Моля да приемете моята въззивна жалба, като подадена в срок, тъй като срокът тече за мен

лично от деня, в който съм уведомен и ми е връчено съответното решение. Затова считам, че съм я подал в срок. Също така моля да се произнесете и по мълчаливия отказ на РС-Пазарджик, който не се мотивира по това, че във всички останали затвори не се правят удръжки. Само в Затвора в гр. Пазарджик и гр. Пловдив се правят. Аз съм със сходно положение и при едни и същи условия с всички останали лишени от свобода.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

Адв. З.: - Ув. окр. съдии, считам, че ищецът К. И. е бил подложен на дискриминация. Бил е дискриминиран по признак лично обществено положение, тъй като същият изтърпява наказание лишаване от свобода в Затвора в гр. Пазарджик и като такъв, като лишен от свобода не е имал възможност да защити своите гражданки и човешки правата. Същият е бил лишен от възможност да получава пари, поне по записите, които са му изпращали неговите роднини и през един продължителен период от време е бил без парични средства. Подробни аргументи за това мое искане съм изложил във въззивната жалба, които Ви моля да приемете. Считам, че първоинстанционното решение е необосновано и неправилно, поради което моля да го отмените и да уважите така предявените два иска.

Жалб. И.: - Считам, че първоинстанционното решение не е правилно, тъй като съдът грешно се мотивира по моето сходно положение с останалите лишени от свобода. В Република България има общо 12 окръжни затвора. Всички те се ръководят от ЗИНН и ППЗИНН. Аз съм със сходно положение с всички останали лишени от свобода. В същото време само в Затвора-Пазарджик и в Затвора-Пловдив се правят такива удръжки на лишените от свобода от личните им партии. В останалите 10 окръжни затвора подробни удръжки не се правят. Аз съм излежавал присъда в Затвора-София, Бобов дол и Ловеч. Там, лично на мен, не са ми правени удръжки, въпреки че съм имал наложени запори. Също така на други лишени от свобода не са правени удръжки. Аз съм със сходно положение и с останалите лишени от свобода. Този факт доказва, че съм третиран неравностойно. Ответникът твърди, че не се правят удръжки по доходи от издръжки, от пенсии. В същото време, ответникът е представил мой договор, сключен с Цветанка Миткова И.а

договор за издръжка и гледане. Те, в случая удържаха парите, които И.а ми пращаше по сключения договор за издръжка и гледане. Те нарушава, както чл. 21, ал. 2 от ЗЗД, тъй като попречват изпълнението на сключения договор за издръжка, така и нарушават чл. 446а от ГПК. Те удържат пари за издръжка. Моля да отмените юрискокултското възнаграждение, което е обсъдено в първата инстанция и да не обсъждате нови такива, тъй като не се дължи такива разноси, видно от съдебната практика на ВКС и на ВАС. Моля да приемете писмена защита, която представям. Моля да ми бъде изпратен препис от протокол от съдебното заседание и решение.

Съдът счете делото за разяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИКЛЮЧВА устните състезания.

Да се изпрати препис от протокола на жалбоподателя И. след изготвянето му.

СЪОБЩАВА на страните, че ще обяви решението си в срок до 21.10.2022 год.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:14 часа.

Председател: _____

Секретар: _____